

در ضررِ بداندیشی گرفتار شده (٤٢) .

آیا ایشان را معبودی هست بجز خداپاکی
خدا راست از آنکه شریک مقرر میکنند
(٤٣) .

و اگر ببینند يك پاره را از آسمان افتاده
گویند این ابريست برهم نشسته (٤٤) .

پس بگذار ایشان را تا آنکه ملاقات کنند
بآن روز خود که در آن بیهوش کرده شوند
(٤٥) .

روزی که دفع نکنند از ایشان مکر ایشان
چیزی را ونه ایشان نصرت داده شوند
(٤٦) .

وهر آئینه ستمگاران را عذایست غیر این
ولیکن اکثر ایشان نمیدانند (٤٧) .

وصبر کن بانتظار حکم پروردگار خود
هر آئینه توبحضور چشم مائی و بیپاکی
یادکن با ستانش پروردگار خود را وقتیکه
بصبح برخیزی (٤٨) .

وبعض اوقات شب بیپاکی یادکن خدا را
وعقب غائب شدن ستاره هانیز (٤٩) .

سوره نجم مکی است و آن شصت
ودوایت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

قسم بستاره چون فروافتد (١) .

گمراه نشد این یارشما^(١) و غلط نکرده

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ۝٣٧

وَأَنْ تَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَمَكٌ مَرْكُومٌ ۝٣٨

فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۝٣٩

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝٤٠

وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

لَا يَعْلَمُونَ ۝٤١

وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ

رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۝٤٢

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝٤٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝١

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢

است راه را (۲) .
 وسخن نمی گوید از خواهش نفس (۳) .
 نیست قرآن مگرو حی که بسوی
 او فرستاده میشود (۴) .
 آموخته است اورا فرشته بسیار باقوت (۵) .
 صاحب حسن پس راست ایستاد آن فرشته
 (۶) .
 واو بکناره بلند آسمان بود (۷) .
 باز نزدیک شد و فرو آمد (۸) .
 پس رسید بمسافتِ دو کمان یا نزدیک
 ترازآن (۹) .
 پس پیغام رسانید بسوی بنده خدا آنچه
 رسانید (۱۰) .
 دروغ داخل نکرد دل پیغامبر در آنچه
 معائنه کرد (۱۱) .
 آیشما گفتگو میکنید با پیغامبر در آنچه می
 بیند (۱۲) .
 و هر آینه دیده بود او را (این فرشته را) يك
 بار دیگر (۱۳) .
 نزدیک سدره المنتهی (۱۴) .
 نزدیک آن سدره است بهشت آرامگاه
 (۱۵) .
 فرشته را دید وقتی که می پوشید سدره
 را آنچه می پوشید^(۱) (۱۶) .
 کجروی نکرد چشم پیغامبر و از مقصد

وَيَلْقَىٰ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿۲﴾
 إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ﴿۳﴾
 عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ﴿۴﴾
 ذُو رِزْقٍ قَاسَمُوهُ ﴿۵﴾
 وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ﴿۶﴾
 ثُمَّ نَادَىٰ تَدَلَّىٰ ﴿۷﴾
 فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ﴿۸﴾
 فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ﴿۹﴾
 مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ﴿۱۰﴾
 أَفَتُحَرِّفُونَ كَلِمَاتِنَا عَلَىٰ مَا بَرَأْنَا
 وَقَدَّرْنَا لَهُ نَزْلَةَ الْخُرَىٰ ﴿۱۱﴾
 عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿۱۲﴾
 عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ﴿۱۳﴾
 إِذْ يَنْشَىٰ الصِّدْرَةَ مَا يَفْشَىٰ ﴿۱۴﴾
 مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ﴿۱۵﴾

(۱) یعنی وقتی که انوار الهی از جانب سدره را احاطه کرد و این در شب معراج بود
 . والله اعلم .

تجاوز نه نمود (١٧) .

هر آئینه معانته کرد بعض نشانه های بزرگ
پروردگار خود را (١٨) .

آیا دیدید لات را وعزی را (١٩) .

منات سومی بی قدر را (٢٠) .

آیا شمارا فرزند باشد و خدا را دختر (٢١) .

این قسمت آنگاه قسمت بی انصاف باشد
(٢٢) .

نیست این مگر نامهای چند که مقرر
کرده اید آنرا شما و پدران شما فرود
نیاورده است خدا بر ثبوت آنها هیچ دلیلی
پرووی نمی کند مگر وهم فاسد را و چیزی
را که خواهش می کند نفسها و هر آئینه
آمده است ایشان را از پروردگاریشان
هدایت (٢٣) .

آیا میسرست آدمی را آنچه که آرزو میکند
(٢٤) .

پس خدائراست آنجهان و این جهان (٢٥) .

و بسیار فرشته اند در آسمان ها که نفع
نمی کند شفاعت ایشان چیزی را مگر
بعد از آنکه دستوری دهد خدا و رضامند
شود برای هر که خواهد (٢٦) .

هر آئینه آنانکه باور نمیدارند آخرت را
مسمی میکنند فرشتگان را بنام دختران (٢٧)
و نیست ایشانرا بثبوت این مقدمه هیچ
دانش پرووی نمی کنند مگر وهم را و هر
آئینه وهم نفع نمیدهد از شناخت حقیقت
چیزی را (٢٨) .

لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ①

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ②

وَمَنْوَةَ الْعُقَيْلَةَ الْأُخْرَى ③

أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى ④

بَلْآئِكُمْ إِذَا قُمْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ ⑤

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَالْبَاءُ وَكُم مِمَّا أَنْزَلْنَا

اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى

الْأَفْسُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى ⑥

أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ⑦

فَبَلِّغْهُ الْاٰخِرَةَ وَالْاٰوَّلَىٰ ⑧

وَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ لَاسْمَعِي شَفَاعَةً لَهُمْ شَيْئًا اِلَّا مَنْ

بَعَدَ اَنْ يَأْذَنَ اللّٰهُ لَنْ يَشَاءُ وَرِضَىٰ ⑨

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْتَعْتُونَ الْمَلَائِكَةَ

تَسْمِيَةَ الْاُنثَىٰ ⑩

وَاللَّهُ بِهِ مِنْ عَلَمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ الظَّنَّ

لَا يَنْفَعِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ⑪

فَأَعْرَضَ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ وَكُونََا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ﴿۳۰﴾

ذَلِكَ مِمَّا لَعَنُوا مِنَ الْعَالَمِينَ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ
صَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ﴿۳۱﴾

وَبَلَدِهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ
أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحَقِّنِيِّ ﴿۳۲﴾

الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كِبْرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ
وَاسِعٌ الْمَعْرُوفَةُ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ رَجِيئَةٌ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّبَعِيَ ﴿۳۳﴾

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ﴿۳۴﴾

وَاعْطَىٰ قَلِيلًا وَالْكَذِبِي ﴿۳۵﴾

أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوِيَ ﴿۳۶﴾

أَلَمْ نُرَبِّهِ أَتَىٰ بِمَا فِي صُفْحِ مُوسَىٰ ﴿۳۷﴾

پس اعراض کن از کسیکه روگردان شد
از یاد کردن ما و طلب نه کرد مگر زندگانی
این جهانی را (۲۹) .

اینست نهایت ایشان از روی دانش (۱)
هر آینه پروردگارتو داناست بهره غلط
کرد راه خدا و اوست دانا بهره راه یافت
(۳۰) .

و خدائراست آنچه در آسمان ها و آنچه
در زمین ست عاقبت کار جزا دهد آنرا که
بدکاری کردند بحسب آنچه عمل نمودند
جزا دهد آنان را که نیکوکاری کردند
بخصلت نیک (۳۱) .

آنانکه پرهیز گاری می کنند از کبائر گناهان
و بی حیائی هاسوای گناهان صغیره
هر آینه پروردگار تو بسیار آمرزش است
اوست دانا باحوال شما وقتی که پیدا کرد
شمار از زمین و وقتی که شما بچه های
بودید در شکم های مادران خویش پس
ستائش مکنید خویشتن را خدا دانا
ترست بکسیکه پرهیز گاری کرد (۳۲) .

آیادیدی کسی را که روگردان شد (۳۳) .
و داد اندکی از مال و سخت دل شد (۳۴) .

آیا نزدیک اوست علم غیب پس گویا او هر
چیز را بچشم می بیند (۳۵) .

آیا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهای
موسی (۳۶) .

(۱) یعنی این است نهایت علم ایشان .

وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۝

و ابراهیم که وفادار بود (٣٧) .

أَلَّا تَسْزُرُوا زُرَّةً وَتَذَرُوا غُرَّةً ۝

(مضمونش آنکه) برنخواهد داشت هیچ بردارنده بارگناه دیگر را (٣٨) .

وَأَنْ كَيْسَ لِلإِنْسَانِ الإِمَّا سَعَى ۝

و آنکه نرسد آدمی را مگر آنچه عمل کرده است (٣٩) .

وَأَنْ سَعِيَهُ سَوْفَ يَرَى ۝

و آنکه سعی آدمی دیده خواهد شد (٤٠) .

تُغَيِّرُهَا بِجَزَاءِ الّذِّقَى ۝

باز داده خواهد شد بحسب آن سعی جزای تمام (٤١) .

وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الّئْتَهَى ۝

و آنکه بسوی پروردگارتست باز گشت (٤٢) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَضَعَكَ وَابْتَلَى ۝

و آنکه او خندانید گریانید (٤٣) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَ أَحْيَا ۝

و آنکه او میرانید و اوزنده کرد (٤٤) .

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَيْنِ الّذِّكْرَ وَ الّأُنثَى ۝

و آنکه خدا آفرید دو قسم نروماده را (٤٥) .

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى ۝

از نطفه چون ریخته شود در رحم (٤٦) .

وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الّأُخْرَى ۝

و آنکه بر خدا لازم ست آن پیدا کردن دیگر (٤٧) .

وَأَنَّهُ هُوَ أَعْتَقَ وَ آخَذَى ۝

و آنکه او توانگر ساخت و سرمایه داد (٤٨) .

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى ۝

و آنکه همونست پروردگار ستاره شعری (٤٩) .

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الّأُولَى ۝

و آنکه او هلاک ساخت عاد نخستین را (٥٠) .

وَتَبَوَّأَ أَهْمًا بَاقَى ۝

و هلاک کرد ثمود را پس هیچ کس را باقی نگذاشت (٥١) .

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِتْمَ كَانُوا أَهْلَ أَعْلَمَ وَ أَطَغَى ۝

و هلاک کرد قوم نوح را پیش ازین هر آئینه ایشان بودند ستمگارت تر و از حد گذشته تر (٥٢) .

وَ الْبُرْتِجَاةِ الّأَهْوَى ۝

و شهر موتفکه را بر زمین افگند (٥٣) .

فَغَشَّاهُمْ مِمَّا عَشَى ۝

پس پوشانید بروی آنچه

پوشانید^(۱) (۵۴).

پس در کدام يك از نعمت های پروردگار خود ای آدمی شبهه می‌کني (۵۵).

این پیغامبرترساننده است از جنس ترسانندگان پیشین (۵۶).

نزدیک آمد قیامت (۵۷).

نیست اورا سوای خداهیچ ظاهر کننده (۵۸).

آیا ازین سخن تعجب می کنید (۵۹).

و خنده می نمائید و نه می‌گریید (۶۰).

و شما بازی کننده هستید (۶۱).

پس سجده کنید خدارا و پرستش نمائید (۶۲).

سوره قمر مکی است و آن پنجاه
و پنج آیت و سه رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

نزدیک آمد قیامت و بشگافت ماه^(۲) (۱).

و اگر کافران به بینند نشانه ای اعراض کنند و گویند سحر است قوی (۲).

و دروغ شمردند و پیروی خواهش خود کردند و هر چیزی در وقت خود قرار گرفته است (۳).

فَيَأْتِي آلَآءَ رَبِّكَ تَتَمَارَى ۝

هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ ۱۱

أَبْرَأَتِ الْآرْضُ ۝

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

أَقِيمْ هَذَا الْغَدِيثَ تَتَجَبَّوْنَ ۝

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝

وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۝

فَأَسْجُدُوا لِلَّهِ وَعَبُدُوا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِنَّا رَبَّيْنَا آلَآءَ السَّمَاءِ وَآلَآءَ الْقَمَرِ ۝

وَإِن بَرَأَآءِ يَلْبَعُورٍ ۝

وَكَذَّبُوا وَآبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُنْ أَمْرٌ مُّتَقَبَّرٌ ۝

(۱) یعنی سنگباران کرد .

(۲) اشارتست بآن قصه که کافران از حضرت پیغامبر صلی الله علیه وسلم معجزه طلب کردند خدای تعالی ماه رادو قطعه ساخت یکی برکوه ابوقیس و دیگر برکوهی قیقان والله اعلم .